

Autor: Gilad Atzmon

Vztah Jeremyho Corbyna a britských Židů lze shrnout poměrně snadno:

Zatímco Corbynův úspěch představuje nesmírně populární posun britského politického myšlení, proti němu organizovaná židovská kampaň znovu dokazuje, jak se Židé obracejí proti národu, v jehož středu žijí.

Raketově rostoucí oblibu Jeremyho Corbyna mezi Brity lze snadno vysvětlit. Po desetiletích nadvlády kulturního marxismu, rozdělující politiky identity a sionistického neokonzervatismu nad britskou levicí působí Corbyn jako závan svěžího ideologického vzduchu. Podle všeho sjednocuje Brity, záleží mu na slabých, odmítá zahraniční vojenské intervence a celkově ztělesňuje návrat k osvědčeným levicovým hodnotám, stojícím v protikladu k blízkému vztahu New Labour s velkokapitálem a vyvoleností. Záleží mu i na studentech i mládeži a přemýšlí o jejich budoucnosti. Slibuje odčinit Blairem a Cameronem způsobené škody. Zatímco Británie sleduje vzestup a široce populárního ideologického hnutí, řada židovských institucí vnímá Corbyna jako arcinepřítele. Raději by ho odklidily a k jeho diskreditaci už teď použily takřka všechny dostupné triky.

*„Pokud nechce být pan Corbyn po svém zvolení považován za nepřítele britské židovské komunity, musí bez prodlení a vyčerpávajícím způsobem zodpovědět celou řadu otázek.“
Jewish Chronicle, 12. srpna 2015.*

V posledních dnech jsme svědky narůstající opozice proti Corbynovi z řad organizované židovské komunity. Jako první se na muže - jenž se má zdát stát spasitelem zdevastované Labour Party - pokusil naházet špínu **The Daily Mail**. Překvapivě se k listu několik dní nepřidaly jediné další významné britské noviny. Nakonec musel sundat před šábesem rukavičky a pozvednout prapor boje proti socialistickému předákovi na vzestupu notoricky známý sionistický **Jewish Chronicle (JC)**.

O víkendu shrnul JC své výhrady ke Corbynovi, když se označil za hlas „drtivé většiny britských Židů... vyjadřujících hluboké znepokojení nad možností zvolení pana Corbyna jako předáka labouristů.“

Zřejmě „jménem“ drtivé většiny britských Židů, se JC tázal, zda Corbyn skutečně daroval

peníze nadaci **Deir Yassin Remembered (DYR)**, organizaci založené k připomínce brutálního zmasakrování celé palestinské vesnice pravicovou židovskou milicí v roce 1948. Hádám, že desítky tisíc nových členů - kteří se ke straně připojili v posledních týdnech, aby vyjádřili svou podporu prvnímu skutečnému britskému labouristickému ideologovi za celé generace - se rádi dozvědí, že jejich favorit podpořil DYR a skutečně odsoudil sionistické barbarství.

Jménem „drtivé většiny britských Židů“ žádal JC úplné informace o neexistujícím vztahu mezi Corbynem a britským předsedou DYR Paulem Eisenem. JC se nelíbilo ani spojení mezi Corbynem a propalestinským duchovním **Stephenem Sizerem**. Corbyn také čelí tlakům na vysvětlení svých kontaktů s Hamásem, Hizballáhem a palestinským klerikem **Raedem Salahem**. Redakce JC by nejspíš ráda vytvořila seznam schválených košer „přátel“ pro britské volené zástupce. Dokud ale ten nevznikne, posílají Britové jasné poselství: právě Corbynův neochvějný důraz na spravedlnost a schopnost navazovat přátelské vztahy se skutečnými bojovníky za svobodu a humanisty z něj momentálně činí nejoblíbenějšího politika ve Spojeném království.

Pokud to snad někdo v JC nevidí, zkusím mu vykreslit celou situaci ještě jednodušeji. Britové dávají najevo očividnou únavu zkorumpovanou stranickou politikou i sionistickými intervenčními válkami. Zoufale prahnou po změně, žádají rovnost, vizi lepší budoucnosti a lídra s mravní integritou. Jestli Corbyn splní tato očekávání, ukáže až čas - britskou touhu po radikální změně však lze už nyní považovat za „oficiální.“

V projevu naprostého nedostatku respektu a chucpe, otevřeně a jménem „drtivé většiny britských Židů,“ vyslovilo JC ultimátum nejoblíbenějšímu muži na britské politické scéně:

„Pokud nechce být pan Corbyn po svém zvolení považován za nepřítele britské židovské komunity, **musí bez prodlení a vyčerpávajícím způsobem zodpovědět celou řadu otázek.**“

Člověk by čekal, že se redakce JC alespoň trochu poučí z židovských dějin. Britští Židé, tak chtějí mluvit „jménem“ svého národa, by měli alespoň předstírat základní úctu k britským zvykům a držet se dobrých mravů.

JC však musel přiznat, že Corbyn jejich ultimátum už déle než týden ignoruje: „Corbyn ani jeho kancelář nepřišli s žádnou odpovědí,“ napsal. I když nemám důvod domnívat se, že by v sobě choval Corbyn byt' jen stopu nenávisť, nerad bych ho viděl podlehnout židovskému politickému nátlaku. Potřebujeme britského vůdce oddaného rovnosti, spravedlnosti, míru a britským zájmům - a ne dalšího šábes góje a slouhu [sionistické] lobby a velkokapitálu.

Úvaha Gilada Atzmona **Jeremy Corbyn and the Jews** vyšla na stránkách autora.